

MÜGE İPLİKÇİ İLE ÇOK ÖZEL İSİMLER SOZLUGU ÜZERİNE

Yayın Adı : Posta Kitap
İli : İstanbul

Periyod : Aylık
Sayfa : 1

Tarih : 21.04.2017
Tiraj : 260.248

1/2

Ölüm kafamı hep meşgul etmiştir

Deniz Can ERDEM

● “Çok Özel İsimler Sözlüğü” bir öykü seçkisi ama içindeki öyküler birbirleriyle ince ipliklerle öylesine bağlı ki insan bazen bir roman okuyormuş hissine de kapılıyor. Böylesi tür ayrımları ne ifade ediyor sizin için? Şöyle de sorabilirim belki, yazmaya oturduğunuzda “bu bir öykü olacak” ya da “bu romana gidiyor” gibisinden hedeflerin var mıdır, yoksa bir süre sonra kendiliğinden şekillenen bir süreç mi bu?

Bu kitabı, bir öykü kitabı olarak tasarladım. Karakterlerin birbirine bağlı olması fikri ise sonradan gelişti. Bir romanla bir öykü arasındaki fark ilk etapta zihnimde belirir. Roman, uzun soluklu matematiksel bir denklemdir; öykü ise anın içerisinde şekillenen bir denklem, bir örgüdür. Uzun yılları anlatsa bile bir soluktur öykü. Başka bir deyişle ya vardır ya da yoktur! Roman ise eklene eklene büyür, zamanla gelişir ve genişler. Bazen bir konuyu düşünürüm ve derim ki ‘İşte tam romanlık!’. Sanırım bunu dedirten serpilebileceğini düşündüğüm bir konunun yanımdan geçiyor olmasıdır. Yeni karakterlerle açılabilcek başka başka parantezlerin verebileceği heyecandır roman. Öykü ise, nasıl desem, ikindinin en güzel zamanında demini almış bir bardak taze çay içmektir ya da keyifli bir sabah kahvesi!

● İsim sözlükleri hemen her kültürde yer alır herhalde. Bir çeşit gelenektir hatta onlara başvurmak, anlamlar aramak, hayra yormak... Siz bu sözlüğü oluştururken nelerden ilham aldınız?

Son yıllarda yaşadıklarımızdan! 21. yüzyıl fikri de çok etkili oldu. İşin doğrusu ben 20. yüzyıla ait biriyim. Bizim kuşaktaki birçok insan gibi... Ancak dışarıda yeni bir çağ var! Bu çağın insan zihnine yükledikleri var... Bunu atlayamazdım. “Çok Özel İsimler Sözlüğü”, bunun için, yani benim açımdan bir ilk kanıt sanki!

● Bazı öyküler çok yakıcı (“Bilal” örneğin) ve birçoğunda ya ölüm var doğrudan, ya da ölümün gölgesi, bahsi, anımsanışı... Ölüm teması neden bu kadar meşgul ediyor zihninizi? Ölüm öteden beri kafamı meşgul etmiştir yazdıklarımda. 1999 Gölcük depremi esnasında depremzede kadınlarla yaptığım röportajlar (Yıkık Kentli Kadınlar adıyla basıldı bu kitap) ölümü ve yaşamı zihnimde çok netleştirmişti. Orada kendi çapımda bir sınıvdan geçtiğimi hissettim. Hangisini daha iyi çözdüğüm sorusu ise belirsiz... Ancak şu var: Bizim gibi ülkelerde yaşam çok ucuz. Bunu orada, kadınlarla

Müge İplikçi, birbirine ince ipliklerle bağlı öykü kitabı ‘Çok Özel İsimler Sözlüğü’ ile karşımızda. İplikçi ile hem kitabı hem de hayatı konuştuk

SOYADI O KADAR ÖNEMLİ DEĞİL

● Bir keresinde “Neden iki soyadın var” diye sorulduğunda “Biri babamın, diğeri kocamın soyadı, yani bana ait bir şey yok ortada” dediğiniz söylenir. Siz peki, kendinize bir isim koymak isteseyiz, hangisini seçerdiniz? Galiba Müge’yi seçerdim yine! Alıştık

birbirimize... Müge adını bana küçük halam koymuş. Güçlü sezgileri olan bir kadındır, vardır bir bildiği... Soyadı ise o kadar önemli değil gibi geliyor. Nüfus kağıdımdaydı ya da pasaportumda etkili olan bir isim nihayetinde... Yaşam değil yani!

konuşurken çok net tespit etmiştim.

● Kitapta bir de inşaatlar, AVM’ler, gökdelenler, gitgide tanımakta zorlandığımız İstanbul’un yeni çirkin halleri var. Ne düşünüyorsunuz İstanbul için, hiç umut kalmadı mı?

Umuda hep inandım! Her zaman... En karamsar olduğum zamanlarda bile. Ancak İstanbul çocukluğumun İstanbul’u değil. Onunla birlikte değişen hemen her şey

Çok Özel İsimler Sözlüğü
Müge İplikçi
Can Yayınları
136 sayfa

bana hüzün veriyor. Bu kadar güzel ve kendi sesi olan bir kentin talan edilmesi... Eşsiz bir kent yok ediliyor.

● Farklı alanlarda ürünler veren bir yazarınız. Çocuklar ve gençler için de kitaplar yazdınız, yazıyorsunuz, inceleme türünde de eserler veriyorsunuz. Tüm bunlar aynı anda mı şekilleniyor, yoksa kafanızda belli bir sıraya mı koyarsınız? Hepsinin yeri ayrı. Ancak şöyle bir şey geliştirdim zamanla: ‘Şimdi bir roman bitirdim, haydi rahatlayalım ve öykü

‘ZEYTİN DALI’ DEVAM EDECEK

● Medyascope TV’de Nazan Haydari ile bir program hazırlıyorsunuz, “Zeytin Dalı” adında. Siz ne gibi tepkiler alıyorsunuz programınıza, doğru bir kitleye ulaştığınızı düşünüyor musunuz?

Medyascope Ruşen Çakır’ın kurduğu yeni tarz bir kanal. Sosyal medya üzerinden yürüyen, çok sayıda nitelikli insanın destek sunduğu, genç, dinamik yepyeni bir alan. Geleceğin medyası. Başarılı olmasını çok arzu ediyorum. Türkiye’nin inişli çıkışlı politikalarında kendine yol çizebilirse önemli olugunlara eşik sağlayacağına inanıyorum. Bizim Nazan’la yaptığımız Zeytin Dalı ise kadın ağırlıklı, edebiyat ve kültürün çoğul ve barışçıl dilinden yola çıkarak insanı mercek altına alan bir program. Nazan’ın işleri yüzünden bir süre ara verdik. Sanırım yakında yine yayında olacağız! En azından ben devam etmeyi planlıyorum.

yazalım!” Çok kurgu odaklı yaşadıkdan sonra gerçek yaşam ve oradaki insanlar çok ilgimi çekmeye başlıyor. Onlara dönüyor ve onları gözlemlemeye başlıyorum. Röportajlar o noktada çok belirgin oluyor. Sonra yine kurgu...

● Bir yazar ve bir kadın olarak bugünlerde Türkiye’de yaşamak nasıl bir mücadele sizin için?

Zor bir mücadele elbette! İfade ve düşünce özgürlüğünün kimi kesimlerce hiç umarsanmadığı bir zaman diliminde, evet, çok zor bir mücadele.

● Her yazara sorulur, adettendir, kimlerden, hangi yazarlardan (ya da yönetmenlerden, ressamlardan, bestecilerden...) ilham aldınız yazarlık yolunda? Kimlere “hocamdır” dersiniz?

Burada Pınar Kür’ü öncelikli olarak anmadan olmaz! Yedi yıl onunla aynı çatı altında çalıştım. Kendisinden çok şey öğrendim... Elbette daha bir sürü güzel ‘akrabam’ var!

